

סדר הלימוד ליום י"ז אדר:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

וזה פרוש המשנה (אבות פרק א): כָּל יָמַי גִּדַּלְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים, וְלֹא מָצָאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה. וְלֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר, אֲלָא הַמַּעֲשֶׂה, וְכָל הַמְרַבֵּה דְבָרִים מֵבִיא חֵטְא. כָּל יָמַי גִּדַּלְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים וְכוּ'. בֵּין הַחֲכָמִים, הוּא בְּחִינַת חֲלָל הַפָּנוּי, שְׁנֵת־הוּא וְנַעֲשָׂה בֵּין הַחֲכָמִים, עַל יְדֵי הַפְּרוּד וְהַמְחַלְקֵת שֵׁישׁ בֵּינֵיהֶם כַּנ"ל. וְזֶה 'בֵּין הַחֲכָמִים' דִּיקָא, הֵינּוּ שֵׁישׁ פְּרוּד וּמְחַלְקֵת בֵּינֵיהֶם. כִּי אִם הָיוּ כָּלָם אֶחָד, אֵין שֵׁיף לֹאמַר בֵּין הַחֲכָמִים. וְעַל־יְדֵי הַמְחַלְקֵת נַעֲשָׂה בְּחִינּוֹת חֲלָל הַפָּנוּי, וּבְתוֹךְ הַחֲלָל הַפָּנוּי הַזֶּה נַעֲשָׂה בְּרִיאַת הָעוֹלָם, הֵינּוּ הַיָּמִים וְהַמְדוּת.

וזה כל ימי גידלתי, שְׁהֵייתִי מְגִידֵל יָמַי וּמְדוּתִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם. בֵּין הַחֲכָמִים, בֵּין הַחֲכָמִים דִּיקָא, בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפָּנוּי כַּנ"ל, כִּי שָׁם נַעֲשָׂה כָּל הַבְּרִיאָה כַּנ"ל. וְזֶה גִּדַּלְתִּי, שֶׁהִגְדַּלְתִּי יָמַי וּמְדוּתִי, מִקְטָנוּת לְגְדֻלּוֹת. וְזֶה שֶׁקָּרָא יָמַי, כִּי הֵם יָמִים שְׁלוֹ, כִּי הוּא בּוֹרֵא אֶת הָעוֹלָם וְכוּ' כַּנ"ל. וְזֶה וְלֹא מָצָאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה, כִּי שָׁם בְּחֲלָל הַפָּנוּי אֵין טוֹב מִשְׁתִּיקָה כַּנ"ל. כִּי אֲסוּר לְכַנֵּם לְשָׁם, כִּי־אִם מִי שֶׁהוּא בְּבְחִינּוֹת שְׁתִּיקָה, בְּחִינַת מַעֲשֶׂה כַּנ"ל. וְזֶה שֶׁאָמַר: 'כָּל יָמַי גִּדַּלְתִּי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מָצָאתִי וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שֶׁאֲחִז בְּמְדֻרְגָה זו, בְּבְחִינַת שְׁתִּיקָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר: שֵׁאֵין טוֹב מִשְׁתִּיקָה, עַל־כֵּן הָיָה מְגִידֵל יָמָיו וּמְדוּתָיו שָׁם בְּחֲלָל הַפָּנוּי. כִּי אֲסוּר לְכַנֵּם לְשָׁם, כִּי־אִם מִי שֶׁהוּא בְּבְחִינּוֹת שְׁתִּיקָה כַּנ"ל. וְזֶה וְלֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלָא הַמַּעֲשֶׂה, וְכָל הַמְרַבֵּה דְבָרִים מֵבִיא חֵטְא. כִּי כָּל מְדַרְשָׁם וּדְבָרֵיהֶם שֵׁאלוּ הַחֲכָמִים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקפ"ג מנהג רבינו יצחק ל"ג צ"ג מקוה שד"ך מצהר רבנו יהיה תיקון רב"ל
ז"ל חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז"ל

מִדְּבָרִים, אִין הָעֵקֶר הַמְדַרְשׁ בְּלִבָּד, אֵלֶּא הַמַּעֲשֵׂה, שִׁיעֲשׂוּ וַיִּבְרְאוּ
עַל יְדֵי דְבָרֵיהֶם אֶת הָעוֹלָם כַּנִּל, אֵל תִּקְרִי עַמִּי אֵלֶּא עַמִּי כַּנִּל.
אֲךְ כָּל הַמְרָבָה דְּבָרִים מְבִיא חֲטָא, כִּי מֵרְבוּי הָאֹר נִתְהוּוּ
הַקְּלָפוֹת כַּנִּל:

ה' וְדַע, שְׁעַל יְדֵי הַנְּגוּן שֶׁל הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה, הוּא
מַעֲלָה אֶת הַנְּשָׁמוֹת מִן הָאֲפִיקוֹרְסִית הַזֹּאת שֶׁל הַחֲלָל
הַפְּנוּי שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם. כִּי דַע, שֶׁכָּל חֲכָמָה וְחֲכָמָה שֶׁבְּעוֹלָם, יֵשׁ לָהּ
זֶמֶר וְנִגּוֹן מִיְחָד. שְׁזֶה הַזֶּמֶר מִיְחָד לְחֲכָמָה זוֹ, וּמִזֶּה הַזֶּמֶר נִמְשָׁכֶת
הַחֲכָמָה הַזֹּאת. וְזֶה בְּחִינּוֹת (תְּהִלִּים מ"ז): "זָמְרוּ מִשְׁכִּיל", שֶׁכָּל שֶׁכָּל
וְחֲכָמָה יֵשׁ לוֹ זֶמֶר וְנִגּוֹן. וְאִפְלוּ חֲכָמַת הָאֲפִיקוֹרְסִית, יֵשׁ לָהּ נִגּוֹן
וְזֶמֶר הַמִּיְחָד לְחֲכָמָה הָאֲפִיקוֹרְסִית. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרְנָם
לְבָרְכָה (חֲגִיגָה ט"ו): 'אַחַר מָה הָיִי בֵּה – זָמְרָא יוֹנִי לֹא פָּסַק מִפְּמֵה,
וְכִשְׁתִּיהָ קָם מִבֵּית הַמְדַרְשׁ, כַּמָּה סְפָרִי מִיֵּנִין נוֹפְלִין מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה
תָּלוּי בְּזֶה, כִּי עַל יְדֵי זֶמֶר הַנִּל שֶׁלֹּא פָּסַק מִפִּיו, עַל יְדֵי זֶה הָיִי
הַסְּפָרִי מִיֵּנִין נוֹפְלִין מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה הַזֶּמֶר הָיָה מִיְחָד לְזֶה
הָאֲפִיקוֹרְסִית וְהַמִּינּוֹת שֶׁהָיָה לוֹ. נִמְצָא כָּל חֲכָמָה וְחֲכָמָה לְפִי
בְּחִינַתָּה וּמְדַרְגָּתָה, כֵּן יֵשׁ לָהּ זֶמֶר וְנִגּוֹן הַשִּׁיף וּמִיְחָד אֱלִיוּ.

וְכֵן מִמְדַרְגָּה לְמְדַרְגָּה, כִּי בְּחִינַת הַחֲכָמָה שֶׁבְּמְדַרְגָּה הַיּוֹתֵר
עֲלִיוֹנָה, יֵשׁ לָהּ זֶמֶר וְנִגּוֹן יוֹתֵר עֲלִיוֹן לְפִי בְּחִינַתָּה. וְכֵן
לְמַעֲלָה מַעֲלָה עַד רֵאשִׁית נְקֻדַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהִיא תְּחִילַת
הָאֲצִילוֹת, וְשָׁם אִין לְמַעֲלָה מִמֶּנָּה. וְאִין מְקִיף לְאוֹתָהּ חֲכָמָה שִׁישׁ
שָׁם, כִּי־אִם אֹר הָאִין־סוּף הַמְּקִיף לְחֲלָל הַפְּנוּי, שֶׁבְּתוֹכוֹ כָּל
הַבְּרִיאוֹת וְהַחֲכָמוֹת. וּבִדְאִי גַם שָׁם יֵשׁ בְּחִינַת חֲכָמָה, אֲךְ
הַחֲכָמָה שִׁישׁ שָׁם בְּאֹר אִין סוּף, אִי אֶפְשָׁר לִידַע וּלְהַשִּׁיג אוֹתָהּ.
כִּי אִין סוּף הוּא הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ, וְחֲכָמָתוֹ אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג

כָּלֵל. וְאִין שָׁם רַק בְּחִינַת אֱמוּנָה, שְׁמֵאֲמִינִים בּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂאוּרוֹ
הָאִין סוּף מְסַבֵּב כָּל עֲלָמִין וּמְקִיף הַכֹּל.

וְאֱמוּנָה, יֵשׁ לָהּ גַם כֵּן זֶמֶר וְנִגּוּן הַמִּיחָד לְאֱמוּנָה. וְכִמוֹ שְׂאֵנוּ
רוּאִים שְׂאֵפְלוֹ אֱמוּנוֹת עֲכוּ"ם בְּדַבְרֵי טְעוּתָם, יֵשׁ
לְכָל אֱמוּנָה שֶׁל עֲכוּ"ם נִגּוּן מִיחָד, שְׁמֵזֶמְרִין בּוּ וְעוֹרְכִין בּוּ בְּבֵית
תְּפִלָּתָם. כֵּן לְהַפְּךְ בְּקֹדֶשָׁה, כָּל אֱמוּנָה יֵשׁ לָהּ זֶמֶר וְנִגּוּן. וְאוֹתוֹ
הַזֶּמֶר הַמִּיחָד לְאֱמוּנָה הַנִּ"ל, שֶׁהוּא אֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה מְכַל הַמִּינֵי
חֲכָמוֹת וְאֱמוּנוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם, הֵינּוּ אֱמוּנָה בְּהָאוֹר אִין סוּף עֲצָמוֹ
הַסּוֹבֵב כָּל עֲלָמִין כַּנִּ"ל, אוֹתוֹ הַזֶּמֶר הוּא גַם כֵּן לְמַעְלָה מְכַל
הַנְּגִינּוֹת וְזִמְרֵי שְׁבַעֲעוֹלָם, הַשִּׁיכִים לְכָל חֲכָמָה וְאֱמוּנָה. וְכָל
הַזִּמְרֵי וְהַנְּגִינּוֹת שֶׁל כָּל הַחֲכָמוֹת, נִמְשָׁכִין מִזֶּה הַזֶּמֶר וְהַנְּגִוּוֹן,
שֶׁהוּא לְמַעְלָה מְכַל הַזִּמְרֵי וְהַנְּגִינּוֹת שֶׁל כָּל הַחֲכָמוֹת. כִּי הוּא
הַזֶּמֶר הַשֵּׁיף לְהָאֱמוּנָה בְּהָאוֹר אִין סוּף עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִן
הַכֹּל:

וְלַעֲתִיד לָבוֹא "שִׁיְהִיפֶךְ לְכָל הָעַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקֹרֵא כְּלָם
בְּשֵׁם ה'" (צִפְנִיָה ג), וְהַכֹּל יֵאֲמִינוּ בּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי
יִתְקַיֵּם (שִׁיר הַשִּׁירִים ד): "תָּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי מִרְאֵשׁ אֱמֻנָה". מִרְאֵשׁ
אֱמֻנָה דִּיקָא, הֵינּוּ בְּחִינַת אֱמוּנָה עֲלִיּוֹנָה זוֹ הַנִּ"ל, שֶׁהוּא רֵאשׁ
לְכָל הָאֱמוּנוֹת כַּנִּ"ל. וְזֶה 'תְּשׁוּרֵי דִיקָא, הֵינּוּ הַנְּגִוּוֹן וְהַזֶּמֶן הַשֵּׁיף
לְרֵאשׁ אֱמוּנָה זוֹ כַּנִּ"ל. וְלְבְּחִינַת זֶמֶר שֶׁל אֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה הַזֹּאת,
אִין מִי שְׂיִזְכָּה, כִּי אִם צְדִיק הַדּוֹר, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה. שֶׁהוּא
בְּמִדְרַגַּת אֱמוּנָה זוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁתִּיקָה, בְּחִינַת 'שְׁתַּק כָּךְ עָלָה
בְּמַחְשָׁבָה' הַנִּ"ל, הֵינּוּ שֶׁהִיא עֲדִין לְמַעְלָה מִהַדְּבוּר כַּנִּ"ל. כִּי מִשָּׁה
הוּא בְּחִינַת שְׁתִּיקָה כַּנִּ"ל.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקפב - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

זֶה (שמות ט"ו): "אז ישיר משה", ואמרו חכמינו, זכרונם לברכה (סנהדרין צ"א): 'שר לא נאמר, אלא ישיר', מכאן לתחית המתים מן התורה, שעתידי משה לשיר לעתיד לבוא גם כן. כי כל השירות, בין של עולם הזה בין של לעתיד לבוא, הוא רק אצל משה, שהוא בחינת שתיקה. שזכה לומר ששיר לאמונה העליונה על הכל, ששם נכללין כל הזמירות, כי כלם נמשכים ממנה. וזה שפרש רש"י: 'ישיר', יו"ד על-שם המחשבה נאמרה. הינו בחינות 'כך עלה במחשבה' ה"ל, בחינות משה, בחינות שתיקה כנ"ל. ועל כן על ידי נגון של הצדיק, שהוא בחינות משה כנ"ל, על ידי זה עולים ויוצאים כל הנשמות שנפלו בתוך האפיקורסית של חלל הפנוי. כי נגונו הוא בבחינות ראש אמונה, הינו אמונה העליונה על הכל, שעל ידי נגון ואמונה זו נתבטלים כל האפיקורסית. ונכללים ונתבטלים כל הנגונים בתוך הנגון הזה, שהוא למעלה מן הכל, שממנו נמשכים כל הנגונים כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ג על-ידי הנגון של הצדיק הגדול האמתי הוא מעלה את הנשמות שנפלו לאפיקורסות הנ"ל שאין עליה תשובה (עין פנים) (אמר המעתיק, עין בספר "זמרת הארץ" שכתב שם שזהו שאמר הכתוב: "נאם הגבר הקם על" (שמואל"ב כ"ג א) ודרשו חז"ל שהוקם עליה של תשובה ונעים זמירות ישראל כי על-ידי זמירות ושירות של דוד המלך עליו השלום החזיר את כל נפשות ישראל בתשובה, אפלו אותם שנפלו למבוכות של חלל הפנוי ועל כן מבאר בדברי רבנו ז"ל שאמרת תהלים מסגל לתשובה עין שם):

סדר הי"מ מוהר"ן הי"מ:

תלג (ד) מענין ההוסט, שהיה רוצה להעלות לחה בשעת ההוסט,

וְלֹא הָיָה יָכוֹל. וְלֹא הִכְרִיחַ עֲצָמוֹ לָזֶה הַרְבֵּה. אַחֲר־כֵּן לְאִיזָה שְׁעָה
 קָלָה הֵעֲלָה הַלְחָה מֵאֵלָיו בְּנֶקֶל, וְאַנְכִי עֲמַדְתִּי לְפָנָיו. עָנָה וְאָמַר
 אֵלָי אֲפֹלוּ מִזֹּאת יְכוּלִין לְרֹאוֹת שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְהִכְרִיחַ עֲצָמוֹ הַרְבֵּה
 עַל שׁוֹם דְּבָר. כִּי הֲלֹא בְּתַחֲלָה לֹא יָכַלְתִּי לְהַעֲלוֹת הַלְחָה, אֲבָל
 הָיִיתִי שׁוֹקֵט וְנָח וְלֹא הִכְרַחְתִּי עֲצָמִי לְהַעֲלוֹת דִּיקָא, וְאַחֲר־כֵּן
 עָלְתָה מֵאֵלָיָהּ.

וְרִמֵּז לִי בְּתַנּוּעוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁכִּמּוֹ כֵּן הוּא בְּכֹל דְּבָר שְׂאִין
 צָרִיכִין לְעַמֵּד עַל שׁוֹם דְּבָר שִׁיְהִיָּה דִּיקָא כֵּן כִּמּוֹ שְׂרוּצָה, אֲף־עַל־
 פִּי שְׂרוּצָה דְּבָר שֶׁבְּקֻדְשָׁה בְּאַמֶּת. רַק אִם יָכוֹל לַעֲשׂוֹת תִּכְף וּמִיד
 מִה טוֹב לַעֲשׂוֹת דִּיקָא תִּכְף, כִּי דְּבָר שֶׁבְּקֻדְשָׁה אָסוּר לְדַחוֹת אֲפֹלוּ
 רַגַע אַחַת, רַק לְזַרְזֵי עֲצָמוֹ לַעֲשׂוֹת בְּזְרִיזוֹת גְּדוֹל תִּכְף וּמִיד דִּיקָא.
 אֲךְ אִם אֲף־עַל־פִּי־כֵן לֹא יָכַל לַעֲשׂוֹת תִּכְף אֵל יִבְהַלּוּהוּ רַעִיוֹנָיו
 וַיִּשְׁקֹט וַיִּנּוּחַ וַיִּצְפֶּה לִישׁוּעוֹת ד', וַיִּתְּלָה עֵינָיו לְמָרוֹם אוֹלָי יוֹכָה
 לָזֶה. וְעַל־פִּי רַב יַעֲזִירָהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אַחֲר־כֵּן לְגַמֵּר בְּנֶקֶל מִה
 שְׂרוּצָה. וַיֵּשׁ בְּעֵינָיו זֶה שִׁיחוֹת קְדוּשׁוֹת הַרְבֵּה, אֲךְ אִי אֲפֹשֶׁר
 לְבָאֵר זֹאת בְּכֹתֵב הַיָּטִב:

תלד (ה) בְּשִׁכְתִּבְתִּי לְפָנָיו סֵפֶר הָאֱלֹף־בֵּית הָרֵאשׁוֹן וּמִפִּי יִקְרָא
 אֵלָי מִתּוֹךְ כְּתָבִיו וְאֲנִי כּוֹתֵב עַל הַסֵּפֶר בְּדִיו, וְנִמְשַׁךְ הַדְּבָר זְמַן
 רַב, כִּי בְּתַחֲלָה כְּתַבְתִּי לְפָנָיו קֶצֶת בְּעֶרְךָ חֲצִי בּוֹגֵן [גְּלִיזוֹן],
 וְאַחֲר־כֵּן לֹא נִזְדַּמְּן פְּנָאֵי לְכַתֵּב לְפָנָיו, וְנִמְשַׁךְ בְּעֶרְךָ שְׁלֹשָׁה אוֹ
 אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים, וְאִז כְּתַבְתִּי לְפָנָיו עוֹד מְעַט. אַחֲר־כֵּן נִתְבַּטַּל
 הַדְּבָר לְעֶרְךָ שְׁתֵּי שָׁנִים. וּפַעַם אַחַת קָדַם חֲנֻכָּה נִתְעַכְּבְתִּי
 בְּבִרְסָלָב בְּעֶרְךָ שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת אֲצִלוּ וְאִז כְּתַבְתִּי לְפָנָיו כָּל
 הָאֱלֹף־בֵּית. וְאִז כְּתַבְתִּי לְפָנָיו בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם כַּמָּה שְׁעוֹת רְצוּפִים,
 עַד שֶׁנִּגְמַר בְּשִׁלְמוֹת תְּהִלָּה לָאֵל. וְהָיָה כִּבְד הַדְּבָר עָלָיו מְאֹד, אֲךְ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקפ"ד - צמח מנהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֵאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל מִסֵּר נַפְשׁוֹ עַל כָּל דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ זְכוּת וְטוֹבָה לְהַכְלִיל.

וּפְעַם אַחַת כָּתַבְתִּי לְפָנָיו כְּמַעַט כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ, וְאַחֲר־כֵּן לָעֵת עָרַב עָנָה וְאָמַר בּוֹא לְחֻשְׁבוֹן עִמִּי עַל אוֹתוֹ הַיּוֹם מָה עָשִׂינוּ בּוֹ. וְאָמַר הֲלֹא הִתְפַּלְלָנוּ וְגַם לְמִדְנוּ מְעַט וְאַחֲר־כֵּן כָּתַבְנוּ. וְגַם זֶה הוּא לְמוֹד הֵינּוּ מַה שְּׁכוֹתֵבִין דְּבָרֵי תוֹרָה נְחֻשָׁב גַּם־כֵּן לְלְמוֹד. וְאָמַר אֲזוּ כָּל מַה שֶּׁאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֲנִי חָפִץ מְאֹד לַעֲשׂוֹתוֹ וּלְגַמְרוֹ תַּכְּף וּמִיד דִּיקָא, וְלֹא לְהַשְׁהוֹתוֹ לְזִמָּן אַחֵר. וְאָמַר אִם הָיָה אֶפְשָׁר לְגַמֵּר כְּתִיבֵת סֵפֶר הָאֱלֹף־בֵּית בְּיוֹם אֶחָד הָיִיתִי חָפִץ מְאֹד בְּזֶה.

וּבְעֵינַי זֶה יֵשׁ כַּמָּה שִׁיחוֹת הַצָּרִיכִים מְאֹד אֵיךְ הָיָה זָרִיז בְּכָל דְּבַר וּדְבַר הַצָּרִיךְ וּמְכַרְח שְׁהֵיָה מְזַדְּרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹתוֹ מִיד תַּכְּף בְּלִי עֵכּוּב, אֲפִלּוֹ דְּבָרֵי חַל, כִּדִּי שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לְבַלְבֵּל בְּזֶה אַחֲר־כֵּן כִּי אִם לֹא הָיָה עוֹשֶׂה אוֹתוֹ מִיד לֹא הָיָה יוֹדֵעַ אִם יַעֲשֶׂהוּ עוֹד לְעוֹלָם. כִּי אַחֲר־כֵּן לֹא הָיָה רוֹצֵה עוֹד לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ עוֹד כְּלָל בְּזֶה. כִּי מִחוּ הָיָה דְּבוֹק תְּמִיד בְּמַה שְׁהֵיָה צָרִיךְ לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם. עַל־כֵּן הָיָה חָפִץ בְּכָל דְּבַר הַמְּכַרְח לַעֲשׂוֹתוֹ אֲפִלּוֹ בְּדְבָרֵי חַל לַעֲשׂוֹתוֹ תַּכְּף וּמִיד בְּלִי עֵכּוּב כְּלָל. וְאֲפִלּוֹ אִם צָרִיךְ לְלַמֵּד אוֹ לַעֲסֹק בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וְהַגִּיעַ אֵלָיו עֵסֶק שְׁהֵיָה מְכַרְח לַעֲשׂוֹתוֹ, אַף־עַל־פִּי שְׁזֵה הָעֵסֶק לֹא הָיָה דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה מִמֶּשׁ, אַף־עַל־פִּי־כֵן מֵאַחֵר שְׁמְכַרְח לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ הַדְּבַר, הָיָה רָגִיל עַל־פִּי רַב לְפִטֵּר עֲצָמוּ מִקָּדָם לַעֲשׂוֹת בְּזָרִיזוֹת מִיד מַה שֶּׁצָּרִיךְ וּמְכַרְח לַעֲשׂוֹתוֹ, כִּדִּי שְׁתֵּהֵיָה דַּעְתּוֹ פְּנוּיָה אַחֲר־כֵּן. אֲךְ אִם לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתוֹ מִיד לֹא הָיָה מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כְּלָל בְּזֶה. רַק אִם הָיָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתוֹ אַחֲר־כֵּן לְמַחֲרָתוֹ אוֹ לְזִמָּן אַחֵר הָיָה עוֹשֶׂהוּ, וְאִם לָאוּ לָאוּ. וְלֹא הָיָה טָרוּד וּמְבַלְבֵּל כְּלָל לְעוֹלָם בְּשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם. וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר

עֲנִינִים כָּאֵלוֹ בְּכֹתֵב כָּלֵל:

סדר לקוטי עצות היופני:

מן כל הצדיקים והיראים האמתיים לא באו למדרגתם כי אם על ידי התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, כמבאר לעיל. ובפרט בדורות האלו בסוף הגלות, שהיצר הרע והסטרוא-אחרא מתגברין מאוד מאוד והדורות הלוחשים מאד בגוף ונפש, אי אפשר להנצל עתה מהתגברות היצר הרע ומרבויו המניעות ולהתקרב להשם יתברך כי אם על ידי שיחה בינו לבין קונו, שירגיל עצמו לקבוע שעה מיחדת בכל יום לפרש שיחתו לפני השם יתברך בלשון שמדברים בו דיקא, מאת כל אשר עם לבבו ישיח לפני השם יתברך הן לבקש מחילה וסליחה על העבר, הן להתחנן על העתיד, שיצילהו השם יתברך מה שצריך להנצל ויזכה להתקרב אליו יתברך. ואפלו אם אינו יכול לדבר ולפרש שיחתו, אף-על-פי-כן אם לא ידבר רק דבור אחד, גם זה טוב מאד; ואפלו אם לא ידבר רק: רבונו-של-עולם! גם זה טוב מאד. ואפלו ההכנה בעצמה מה שמכין עצמו ורוצה לדבר, אף-על-פי שאינו יכול לדבר, עם כל זה ההכנה והרצון בעצמו יקרו מאד בעיני השם יתברך. ואם יהיה חזק בזה להכריח עצמו בכל פעם לדבר לפני השם יתברך את אשר עם לבבו, בודאי במקשה הזמן יעזרהו השם יתברך שיוכל לפרש שיחתו היטב ויוכל לזכות לדבר דבורים חדשים ויקרים שישפיע לו מן השמים, ויזכה לבוא לכל-טוב אמתיו ונצחיו על ידי הנהגה זאת הכוללת כל העצות לעבודת השם יתברך, כי על כל המצות צריכין תפלה ותחנונים הרבה. אשרי אדם שיתחזק בזה, כי מקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר כי אם על ידי התבודדות ושיחה בינו לבין קונו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקפו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

(שם).

י גם כשיאמר תהלים או חצות או שארי תחנונות ובקשות, צריך שימצא את עצמו בהם. ועין בפנים שיחות נפלאות בענינים אלו.

סדר שיחות הר"ן הישנים:

רמח אמר: טוב היה להאדם שיבחר לו איזה מקום וישב שם יומם ולילה ויעסק בתורה ותפלה ועבודת ה' וכשצריך לאכל ירוץ לתוך איזה בית ויקח שם בחפזון איזה חתיכת לחם וכיוצא להעביר רעבונו, ואחר כך יחזר לעבודתו:

רמח אחד עמד לפניו בכפר ושמו וכו' והיה מקבל גדול ולמדן אבל דרכו היה שהיה בכעס תמיד על פועליו ומשרתיו וכיוצא, והכה אותם וכיוצא בזה ענה רבנו, זכרוננו לברכה ואמר: מפני מה פתיב (בראשית לח-ז): "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה'"? מדוע רע ולא רשע? (ועין בזהר תקדוש (א נו) שפדקדק גם כן דקדוק זה) אך מי שעובר עברה זו של ער חם ושלום, הוא רע תמיד (שקורין בלשון אשכנז ביז), דהינו שהוא איש רע ובכעס תמיד ולא אמר רבנו, זכרוננו לברכה יותר ותקף כששמע האיש הנ"ל דבורים אלו, נזדעזע לאחוריו ונפל עליו רתת וזיע ופחד ואימה גדולה ונזרעה מאד בלי שעור וערף וכפף קומתו ולא היה יכול להגביה ראשו ולא היה יכול עוד לעמוד כלל לפני הדרת קדשת רבנו זכרוננו לברכה ונשמט מן הבית אל החוץ והתחיל לבכות ובכה הרבה הרבה מאד בדמעות שלישי ובקש מאד מאד מהמלמד שלו, שהיה המלמד שלו מאנשי רבנו זכרוננו לברכה, שיקרב אותו לרבנו זכרוננו לברכה:

ואחר כך ראה רבנו זכרוננו לברכה, שמנח אצלו על הקורה ספר

וְשָׂאל אֵיזָה סֵפֶר הוּא וְנוֹדַע לוֹ שֶׁהוּא סֵפֶר קְבָלָה וְאָמַר לוֹ רַבֵּנוּ
זְכוּנוֹ לְבִרְכָה, שְׂאִין רְאוּי לוֹ לְלַמֵּד קְבָלָה וְכוּ':

אַחַר כֵּן נָסַע אַחֲרֵי רַבֵּנוּ זְכוּנוֹ לְבִרְכָה וּכְשֶׁשָּׁב לְבֵיתוֹ חָזַר
בְּתִשְׁבֻּבָה גְדוֹלָה וּבָחַר לוֹ חֶדֶר מִיְחָד וַיֵּשֶׁב שָׁם וְעַסֵּק בְּתוֹרָה
וּתְפִלָּה בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל כַּמָּה שָׁבוּעוֹת אַךְ אַחֲרַי כֵּן חָזַר לְכַעְסוֹ
אַךְ אַף עַל פִּי כֵן הָיָה כָרוֹךְ תָּמִיד אַחֲרַי רַבֵּנוּ זְכוּנוֹ לְבִרְכָה וְאָמַר
רַבֵּנוּ זְכוּנוֹ לְבִרְכָה, לְהַמְלִיךְ הַנַּ"ל, שֵׁיִשֵּׁב אֲצִלוֹ עוֹד, כִּי
כְשֶׁתְּהִיָּה אֲצִלוֹ טוֹב שִׁיְהִיָּה אִישׁ כָּשֵׁר עַל יָדָהּ לְפַעֲמִים שָׁעָה אַחַת
בַּיּוֹם אַחֲרַי כֵּן כְּשֶׁחָזַר לְרַע כַּעַם כַּנַּ"ל הָיָה לוֹ קִטְטָה עִם מְשָׁרְתוֹ
וְלֹא רָצָה לְשַׁלֵּם לוֹ וְעָמַד הַמְשָׁרֵת וְהִלֵּךְ רַגְלֵי מִן הַכֶּפֶר אֶל הָעִיר
לְמָקוֹם רַבֵּנוּ זְכוּנוֹ לְבִרְכָה, בְּקַבְּלָנָא רַבָּה עָלָיו וְהִקְפִּיד רַבֵּנוּ
זְכוּנוֹ לְבִרְכָה, עָלָיו מְאֹד מְאֹד אַחֲרַי כֵּן הִתְחִיל רַבֵּנוּ זְכוּנוֹ
לְבִרְכָה, לְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת לְפָנָי הַמְשָׁרֵת, וְאָמַר לוֹ: מַה לַּעֲשׂוֹת,
הֲלֹא הוּא עָנִי וְאִין לוֹ לְשַׁלֵּם לָךְ וְכוּ' וְעוֹד יֵשׁ בְּזֶה מַעֲשֵׂה לְסֵפֶר
וְכוּ':

וּבְאַמֶּת אִם נִרְצָה לְסַפֵּר מַעֲשֵׂיֹת שֶׁעָבְרוּ אֲצִל רַבֵּנוּ זְכוּנוֹ
לְבִרְכָה, עִם אֲנָשִׁיו אֲפִלוּ מַה שֶׁעָבַר עִם הַקָּטָן שֶׁבְּקִטְנִים, יְכוּלוּ
הַמּוֹן יְרִיעוֹת וְלֹא תִמְלֹא הָאֵזֶן מִשְׂמוֹעַ וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ זְכוּנוֹ
לְבִרְכָה, שִׁיְהִיָּה כַּמָּה מַעֲשֵׂיֹת מֵאֲנָשִׁיו, שֶׁמִּכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִסְפְּרוּ
הַרְבֵּה מַעֲשֵׂיֹת וּמִי שֶׁהָיָה רַגִּיל לְפָנָי קִדְשָׁתוֹ הַנּוֹרְאָה, הָיָה יְכוּל
לְרֹאוֹת מוֹפְתִים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים בְּכָל יְעַת וּבְכָל רִגַע וְעַקֵּר
הַחֲדוּשִׁים וְהַמוֹפְתִים הַנּוֹרְאִים שֶׁרְאוּנוּ מִפְּנֵי זְכוּנוֹ לְבִרְכָה, הוּא
רַק בְּעֵינָיו הִתְקַרְבוּת יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שֶׁבַשְׁמַיִם שֶׁתִּכַּף כְּשֶׁנִּכְנַם
אֶחָד אֲצִלוֹ וְרָצָה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּכַּף נְהַפִּיךְ מִיַּד לְאִישׁ
אַחֲרַי מִמָּשׁ וְעַצֵּם הִירְאָה וְהִתְעוֹרְרוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת וְהִתְרַחֲוּרֵי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקפח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תְּשׁוּבָה בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ שֶׁהַכִּנִּים בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׂזָכָה לְעַמֵּד
לְפָנָיו, אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר אֱלֹהֵי כָּל הַיָּמִים דִּיו וְכוּ' כִּי לֹא נִרְאָה
כְּזֹאת וְלֹא נִשְׁמַע בְּעוֹלָם שִׁיעוֹרָר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ כָּל כֶּף
בְּהִתְעוֹרְרוֹת כְּזֶה לְכָל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִגְּדוֹל וְעַד קָטָן:

סֵדֶר שְׁלֹשִׁים עָרוּף הַיּוֹפְיִים:

סימן שטז (א) הצד צפור דרור למגדל שהוא נצוד בו ושאר
צפרים וצבי לבית או לביבר שהם נצודים בו חייב
ואם אינו נצוד בו פטור אבל אסור: **(ב)** הצד צבי ישן או סומא
חייב חיגר או חולה או זקן פטור: הגה המשסה כלב אחר חיה בשבת
הוי צידה (כל-בו) ויש אומרים אף בחול אסור לצוד בכלבים משום מושב
לצים (א"ז): **(ג)** כל שבמינו נצוד חייב עליו אין במינו נצוד פטור
אבל אסור הלכך זבובים אע"פ שאין במינו נצוד אסור לצודן: הגה
ולכן יש ליוזר שלא לסגור תיבה קטנה או לסתום כלים שזבובים בו בשבת
דהוי פסיק רישיה שיצודו שם (בה"ת ומרדכי ס"פ כירה ואגור) ויש מקילין במקום
שאם יפתח הכלי ליטלם משם יברחו (טור): **(ד)** פורסין מחצלת ע"ג
הכוורת (מקום שמתכנסים בו הדבורים לעשות דבש) ובלבד שלא יכוין לצוד
וגם הוא בענין שאינו מוכרח שיהיו נצודים כי היכי דלא להוי
פסיק רישיה: **(ה)** צבי שנכנס לתוך הבית ונעל אחד בפניו חייב
נעלו שנים פטורים אין אחד יכול לנעול ונעלו שנים חייבים: הגה
ואם הפתח כבר מגופף מותר לנעלה במנעול (ר"ן פרק האורג והמגיד פ"י): **(ו)**
ישב אחד על הפתח ומלאו יכול השני לישב בצדו ואפילו אם עמד
הראשון והלך לו השני פטור ומותר והראשון חייב: **(ז)** הצד
נחשים ועקרבים בשבת או שאר רמשים המזיקים אם לרפואה
חייב ואם בשביל שלא ישכנו מותר: **(ח)** שמונה שרצים האמורים
בתורה הצדן חייב והחובל בהם אע"פ שלא יצא מהם דם אלא

נצרך תחת העור חייב ושאר שרצים אינו חייב החובל בהם אלא אם כן יצא מהם דם והצדן לצורך חייב שלא לצורך או סתם פטור אבל אסור ולהרמב"ם חייב: (ט) פרעוש הנקרא ברגו"ת בלשון ערב אסור לצודו אא"כ הוא על בשרו ועוקצו ואסור להורגו: הגה ואף לא ימללנו בידו שמא יהרגנו אלא יטלנו בידו ויזרקנו (ר' ירוחם נתיב י"ב ח"י) אבל כנה מותר להרגה והמפלה בגדיו מכנים לא יהרגם אלא מוללן בידו וזורקן אבל המפלה ראשו מותר להרגם: (י) כל חיה ורמש שהם נושכים וממיתים ודאי נהרגים בשבת אפילו אין רצין אחריו ושאר מזיקין כגון נחש ועקרב מקום שאינם ממיתין אם רצין אחריו מותר להרגם ואם לאו אסור אבל מותר לדורסם לפי תומו ואפילו במתכוין אלא שמראה עצמו כאלו אינו מתכוין: (יא) לא ישפשף ברגליו רוק ע"ג קרקע משום משהו גומות אבל מותר לדרסו לפי תומו שאינו מתכוין למרח ולהשוות גומות ואע"ג דממילא ממרח הוא כי לא מכוין שרי משום מאיסותא: (יב) חיה ועוף שברשותו מותר לצודן והוא שלא ימרודו אבל אם הם מורדים אסור לתפסם אפילו בחצר אם החצר גדול שאם לא גדלו בין בני אדם היו צריכים מצודה. הגה ויש אומרים דאסור לצוד חיה ועוף שברשותו ואם צדן פטור (הגהות אלפסי) אבל פרה וסוס וכל שכן שאר חיה ועוף שמרדו אם צדן חייב חטאת וכן עיקר (המגיד פ"י). חתול דינה כשאר חיה ואסור לתפסה בשבת (הגהות אלפסי) :

סֵדֶר לְקוּפֵי תְּפִלֹת הַיּוֹמִי:

תתסו: אָנָּה ה' מָלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדְּחָה, אֶתְּהָ יִדְעָתָּ כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְבָרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם בְּעֲצֵמָנוּ, רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה', רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְעַל הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים הַמְּפֹזָרִים וּמְפֹרְדִים בֵּין הַגּוֹיִם וְהַקְּלָפוֹת,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקל' ע"א זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ע"א
ע"א זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ע"א

וְעִזְרָנוּ לָשׁוּב בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְבָרֶךְ
וּלְלֶקֶט וּלְגֹאֵל אֶת כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִן הַגְּלוּת, וְתִשְׁיָבֵם
לְמִקְוָם בְּשָׁלוֹם וְתִחְזֹר וְתִשְׁלִים פְּגָם כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם, וְכָל
הַשְּׂמֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וְיָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת נְדָחֵינוּ,
וְתִחְזֹר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְשָׁב ה'
אֱלֹקֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ
ה' אֱלֹקֶיךָ שָׁמָּה אִם יִהְיֶה נְדָחֶךָ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ ה'
אֱלֹקֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ" וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה מִגְּלוּתָהּ וְתִקְיָמָה
מֵעַפְרָה, וְתִשְׁלִים אֶת הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה, וְתִמְשִׁיךְ דַּעַת דְּקִדְשָׁה
וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים בְּעוֹלָם וְתִבְטֵל כַּעַם וְאַכְזָרִיוֹת מִן הָעוֹלָם, וְיִקְיָם
מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "לֹא יָרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קְדוֹשִׁי, כִּי מִלְּאָה
הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה', כַּמִּים לַיָּם מִכַּסִּים":

תתמוז: וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתִתְפַּלֵּל בְּעֲצֻמְךָ עָלֵינוּ,
וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים אֶת רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ" כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ
ה' אֱלֹקֵינוּ, כִּי אֵין מִי שִׁיעֲמוֹד בְּעֵדְנוּ שְׁיִוִּכַל לְעוֹרֵר רַחֲמִים עָלֵינוּ
בְּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִתְרַחֲקְנוּ מִמֶּךָ מְאֹד כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקְנוּ כִּי אֲשֶׁר
אַתָּה יָדַעְתָּ, וְאֵין מִי שִׁידַע עִכְשָׁו לְעוֹרֵר רַחֲמִים עָלֵינוּ כִּי אִם אַתָּה
לְבַד, אָבִינוּ מִלְּכָנוּ, "הַתְּפַלֵּל נָא בְּעֵדְנוּ, וְנַחֲיֶה וְלֹא נָמוֹת וְהִאֲדָמָה
לֹא תִשָּׁם", וְיִקְיָם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְיִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ תָּמִיד כָּל הַיּוֹם
יְבָרְכֶנָּהוּ" וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים אֶת רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַחֲמֶיךָ
הַגְּדוֹלִים, רַחֲמִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים כָּל כָּךְ, שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְרַחֵם
וּלְקָרֵב אֶפְלוֹ אוֹתֵי אֱלֹהֶיךָ, רַחֲמִים שְׂאִין בָּהֶם שׁוֹם אַחִיזֵת דִּין כָּלָל,
כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם חוּם וְחַיְנוּ
וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, "רַחֲמֶיךָ רַבִּים ה' "

בְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיְנִי רַחוּם וְחַנוּן ה' אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד טוֹב ה' לְכֹל
 וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו בְּחֶסֶדְךָ חַיְנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ חֶסֶדְךָ ה'
 מְלֵאָה הָאָרֶץ חֶקֶיךָ לְמִדְנִי" וְקַיִם לָנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְהִבִּיאֹתִים
 אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן
 עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים, יִהְיוּ לְרָצוֹן
 אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי":

תְּפִלָּה עַב תתסח: ומיוסד ע"פ תורה ק"ט { יהי רצון מלפניך ה'
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּעֲזְרֵנִי לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֶתָּה יַדְעָתָ גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי
 מִמָּךְ עַל-יְדֵי עוֹזוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים מְאֹד עַד גְּבַהִי
 שָׁמַיִם, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דֶּרֶךְ אֵיךְ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, כִּי גַשְׁמִיּוֹת
 עֲכִירַת הַחֶמֶר וְתַאֲזוּתָיו הָרָעִים נֶאֱחָזוּ וְנִדְבָקוּ בִּי מְאֹד, וְדַעַתִּי
 נִתְעַרְבַּב וְנִתְעַכַּר וְנִתְגַּשְׁם מְאֹד:

תתסט: מָרָא דְעֵלְמָא כֹּלָא חוּם וְחַמְלָ עָלֵי, וְתַן לִי עֵצָה טוֹבָה אֵיךְ
 לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַתֵּר וּלְמַצֵּא אֵיזָה דֶּרֶךְ וְנִתִּיב וּשְׁבִיל בְּאִפְן
 שְׂאֵזְכָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ מֵעַתָּה וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהִיּוֹת רָגִיל
 לְהִתְאַנַּח לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת מֵעַמְקֵי הַלֵּב, עַל גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּךְ,
 וְשִׁתְּזַכְּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְאַהֲיָה מִתְאַנַּח עַל זֶה בְּאַמֶּת בְּכֹל
 עֵת עַד שִׁיְהִיָּה נִשְׁבָּר כָּל גּוּפִי עַל-יְדֵי כָּל אֲנַחָה וְאַנְחָה וְאַזְכָּה
 עַל-יְדֵי אֲנַחוֹתַי לְהוֹצִיא מִמֶּנִּי הָרוּחַ וְהַחֶבֶל דְּסִטְרָא אַחֲרָא,
 וְלַהֲכַנִּים בְּקִרְבֵי רוּחַ וְחֶבֶל דְּקִדְשָׁה וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזַכָּה לְעַקֵּר
 וְלַהֲפָסִיק חֶבֶל הַטְּמֵאָה שֶׁנִּקְשָׁר בִּי בְּעוֹזוֹנוֹתִי הָרַבִּים, וְתַעֲזְרֵנִי
 מִהֲרָה שְׂאֵזְכָה לְהַפְסִיק וּלְנַתֵּק עֲצָמִי לְגַמְרִי מִחֶבֶל הַטְּמֵאָה,
 וְאִדְבֹק וְאֶקְשֶׁר עֲצָמִי בְּקֶשֶׁר אֱמִיץ וְחֹזֵק לְחַבֵּל הַקְּדוּשָׁה, לְעוֹלָמִי עַד
 וּלְנִצְחָה נְצָחִים, וְתַפְסִיק וְתִגְרֵשׁ וְתַבְטֵל מִמֶּנִּי מִגּוּפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקנב - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שידך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְנִשְׁמָתִי כָּל מֵינִי טְמֵאוֹת וְסִטְרִין אוֹחֲרָנִין, וְתִקְרַבְנִי וְתִקְשְׁרָנִי
בְּרַחֲמֶיךָ לְחֶבֶל הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת, בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֶזֶק מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, וּמַעֲתָה תִּמְשִׁיךְ עָלַי חַיִּים טוֹבִים וְאַרוּכִים דְּרָךְ הַחֶבֶל
שֶׁבְּקְדוּשָׁה, וְתַחֲנִנּוּ מֵאַתָּה שִׁפֵּעַ טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
וְכָל טוֹב, חַיִּים אֲמֵתִיִּם חַיִּים דְּקְדוּשָׁה חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם,
חַיִּים שֶׁנִּזְכָּה בָּהֶם לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ תָּמִיד,
וְלַהֲתַדַּבֵּק בָּהֶם בְּחַי הַחַיִּים אֵל חַי חֶלְקֵנוּ צוּרֵנוּ הַחַיִּינוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ
הַקִּיּוּמִי וְאַחִיָּה חַיִּים דְּקְדוּשָׁה, עֲזֹרְנִי וְחַנּוּנִי וְדַבֵּק לְבִי בְּמִצּוֹתֶיךָ וְכִנִּי
לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְתִשְׁמְרָנִי וְתִצִּילְנִי בְּרַחֲמֶיךָ
מֵאַנְחוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא שְׁלֵא יֵצֵא מִמֶּנִּי הֶבֶל וְאַנְחָה לְתַאֲוֹת עוֹלָם
הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ חָם וְשָׁלוֹם, רַק כָּל אַנְחוֹתַי וְגַעְגּוּעֵי וְתִשׁוּקָתִי יִהְיוּ רַק
לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְאַזְכָּה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ
תָּמִיד וְיִקְיִם בִּי מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
כְּלַכֶּם הַיּוֹם", אָמֵן וְאָמֵן: